

saa helt kort. Jeg mener ligesom det ærede Medlem, at vi skal gaa omhyggeligt til Værks overfor dette Spørgsmaal og se, om det er os muligt at finde en Form, der for det første tilfredsstiller de noget forskellige Anskuelser, der raader herom, men ogsaa og navnlig kan siges virkelig at tilfredsstille de Krav, som man maa stille til vore offentlige Bogsamlinger, disse saa højst værdifulde Samlinger, som jeg for mit Vedkommende ikke noksom kan prise og glæde mig over, at vi har i det Omfang, som vi har. Jeg vil derfor gerne medvirke til, at denne Udvalgsbehandling bliver saa omhyggelig som muligt, og at vi ogsaa faar Forhandling med de paa disse Omraader særlig interesserede og sagkyndige. Men jeg vil alligevel gerne henstille — det tror jeg ogsaa, jeg vil møde Forstaaelse af —, at Arbejdet fremmes saa meget som muligt, saa at vi muligt i denne Rigsdags-samling kan faa gennemført det foreliggende Forslag og dermed faa gennemført en, som jeg tror, virkelig betydningsfuld Reform af hele Afleveringsforholdet til vore offentlige Biblioteker.

Brandes: Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Partiet Venstre i de Slutningsord, han udtalte. Det gælder om, at vi kommer til en virkelig Løsning af de ikke ganske faa Problemer, som her rejser sig, og en Løsning, som Bibliotekerne og Offentligheden, Befolkningen, kan være tjent med. Vore offentlige Biblioteker behøver ikke min Ros, og heller ikke mener jeg, at Bibliotekarerne behøver min Ros. Jeg mener, at Bibliotekerne ledes paa en ganske fortrinlig Maade, og hvis jeg er kommet til at angribe den Betænkning noget, som er afleveret af kyndige Folk, der altsaa er nedsat som Udvalg af en tidligere Undervisningsminister, saa ligger det noget i, at dette Lovforslag kun er en Del af denne Betænkning. Der er en Række af Spørgsmaal, som er blevet behandlet i Betænkningen og meget grundigt behandlet, og som i høj Grad har maattet paakalde de paagældendes Opmærksomhed, men man er i Virkeligheden ret hurtigt blevet enig om et Lovforslag, som baade skulde indskrænke Afleveringspligten for de saakaldte Frieksemplarer og begrænse den paa en noget anden Maade, dels kvantitativt, dels kvalitativt. Hvad det sidste angaar, er der jo en vis Vanskelighed, ikke egentlig, synes jeg, med Hensyn til Begrebet Smaatryk — den ærede Ordfører for Venstre har ganske Ret i, hvad han har udtalt om de forskellige Tryksager, som ikke fortjener

nogen som helst Opbevaring —, men man har inddelt disse i 4 Grupper, og man har ganske rolig paa Forhaand kasseret den Gruppe, som omfatter Festsange og Begivenhedssange. Det er dette, jeg har til-ladt mig at gøre Indsigelse imod, og til Grund derfor ligger, at man bør have et sagkyndigt Skøn. Man bør paa en eller anden Maade have et Raad, som tager disse Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg tror, at mange Spørgsmaal, som er fremhævet under Diskussionen, vilde finde deres Afgørelse derigennem. Om det, man her paatænker med Hensyn til Tryksager og lignende, kan indføres i Loven, kan være tvivlsomt. Det er muligt, at man bør anvende ministeriel Bekendtgørelse, ogsaa fordi Forholdene kan skifte. Men saa meget nødvendigere bliver det, at det ikke bliver en ministeriel Afgørelse, der træffes for noget saa ganske særligt, som det her drejer sig om. Afgørelsen bør træffes af Bibliotekarer og muligvis Litteraturhistorikere eller Æstetikere, som kan sætte deres Kundskab op imod den rent biblioteksmæssige Indsigt.

Til Slutning skal jeg kun sige, at jeg foreslog ikke direkte Udtrykket „Anfordring“. Jeg brugte kun dette Ord, fordi jeg vilde anvende et dansk Ord i Stedet for et fremmed, men for Resten er „Anfordring“ et meget gammelt Ord; det hører til de saakaldte ældre nydanske, og vel er det i sin Tid indført fra Tysk, men hvis vi skulde udskille alle de danske Ord, som er indført fra Tysk eller Plattysk, bliver der overmaade lidt tilbage af det saakaldte oprindelige nordiske. Vi er nødt til at benytte disse Ord. Men jeg kræver ikke paa nogen Maade „Anfordring“ respektet som andet end en øjeblikkelig Erstatning for „Rekvisition“.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. V. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Med Skrivelser af Dags Dato oversender Folketingets Formand: